

РЕШЕНИЕ

№ 3825

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8875** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК /.

Образувано е по жалба на „А. С. К. УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1407, район „Л.“, [улица], срещу Писмена поканата относно възстановяване на суми, получени без правно основание, изх. № 29-02-65 от 27.06.2019 г., издадена от директора на СЗОК /наричана по-долу Поканата/.

В жалбата се навеждат аргументи за неспазване на установената форма при издаване на оспорения акт, която се изразява в липса на фактически и правни основания за издаване на Поканата. Налице били и нарушения на материално правните изисквания на закона. Извършен е предварителен медицински контрол при сключването на договора за оказване на съответната медицинска помощ, липсва нарушен медицински стандарт и следователно липсва правнонарушение от страна на лечебното заведение. Медицинските специалисти, осъществявали работа по клиничните пътеки /КП/ са притежавали необходимите знания и професионален опит, съгласно въведените медицински стандарти за инвазивни процедури, липсват нарушения и по отношение проведеното лечение и завършеността на клиничните пътеки.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И. и адв. Н., които поддържат жалбата, претендират разноски и навеждат допълнителни аргументи за основателността на жалбата. Представени са в следствие и допълнителни писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът се представлява от юрк. Й., оспорва жалбата. Навежда доводи за нейната неоснователност. Представя допълнителни писмени блежки и претендира юрисконсултско възнаграждение, в случай на отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна – Т. Ч. М. се представлява по делото от адв. З.. В две писмени становища настоява, че жалбите са недопустими като подадени от лица, които нямат качеството на заинтересовани лица по смисъла на §1, т. 13 от ЗКИР. Отделно от това оспорва жалбите и по тяхната основателност.

Софийска градско прокуратура – редовно уведомена не взема участие в делото.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е лечебно заведение за болнична помощ въз основа на Разрешение № МБ - 383/15.03.2018 г. и университетска болница въз основа на Решение № 113 от 20.02.2015 г. на Министерски съвет. Жалбоподателят е сключил с НЗОК договори за оказване на болнична помощ на основание чл. 59, ал.1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ и в съответствие с Националния рамков договор за медицинските дейности за 2018 г. (НРД за МД за 2018 г.), както следва:

- Договор № 22-4841/2018 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и Допълнително споразумение № 9 към него;
- Договор № 22-7002/2018 г. за оказване на болнична помощ по амбулаторни процедури и Допълнително споразумение № 9 към него;
- Договор № 22-7003/2018 г. за оказване на болнична помощ по клинични процедури и Допълнително споразумение № 3 към него.

Административното производство е иницирано със Заповеди № РД-25-71/03.05.2019 г. и № РД-18-689/07.05.2019г. на директора на СЗОК. Извършена е тематична проверка на жалбоподателите по изпълнение на сключените между тях и НЗОК договори, както и внезапен контрол по време на оказване на болнична медицинска помощ.

Проверката е осъществена от длъжностни лица на СЗОК – контрольори, които са проверили дейността на болничното заведение за периода 01.01.2019г- 30.04.2019г. по КП 21/ Интервенционално лечение и свързани с него диагностични катетеризации при сърдечни аритмии /.

Констатациите на проверяващия екип са обективирани в протокол № РД-18-689-1/04.06.2019 г., връчен на представляващия лечебното заведение на 04.06.2019 г. Протоколът и констатациите в него са оспорени пред Директора на СЗОК писмено с възражение вх. № 22-4840-78/11.06.2019 г. То е разгледано от постоянно действаща комисия при СЗОК по реда и при условията на 76. ал.2 от 330 и е прието за неоснователно.

При извършената проверка на дейността на лечебното заведение за период 01.01.2019г.-30.04.2019г. с акцент изпълнение на основната задължителна процедура с код по МКБ 37.34 - Ексцизия или деструкция на друга лезия или тъкан на сърце, друг достъп за извършване на КП 21 „Интервенционално лечение и свързани с него диагностични катетеризации при сърдечни аритмии", контролният орган е установил, че при проверените 94 бр. истории на заболяването (ИЗ) специалистите, извършили включената в диагностично-лечебния алгоритъм (ДЛА) на КП 21 задължителна основна процедура с код по МКБ 37.34 са: проф. И. П., д-р М. П. и проф. Л. А..

В протокола и в Поканата не са посочени факти или обстоятелства, за които да се

твърди, че са нарушение на индикациите за хоспитализация или дехоспитализация, както и на ДЛА и неговите основни или допълнителни части по КП21.

След подаденото възражение и при обсъждането му от постоянно действаща комисия при СЗОК в протокол №7 от заседанието на 17.06.2019 г. е записано, че от представената медицинска документация се доказва, че специалистите, които са включени в Приложение №1 по КП21 не разполагат със съответното свидетелство, удостоверяващо придобиването на допълнителна професионална квалификация по „Инвазивна електрофизиология“ /експертно второ ниво/. Тъй като лечебното заведение за болнична помощ не отговаря на изискванията за изпълнение на медицинската дейност по КП21, възражението му е неоснователно.

На 04.07.2019 г. на Университетската болница е връчена Писмена покана относно възстановяване на суми, получени без правно основание, изх. № 29-02-65 от 27.06.2019г., издадена на основание чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО. С поканата лечебното заведение се кани да изпълни задължението си за възстановяване на неоснователно получена сума в общ размер на 465 071,23 лева в 14- дневен срок от получаването ѝ. Жалбоподателите са подали жалбата си на 17.07.2019г.

По делото е изслушана СМЕ, изготвена от д-р Е. В. Г., специалист хирург. В заключението на ВЛ е посочено, че по всички 94 ИЗ категорично са били изпълнени изискванията на КП №21 на най-съвременен ниво съгласно стандартите за добра медицинска практика. ИЗ-та са оформени съгласно изискванията на НЗОК/СЗОК като разликите са свързани с конкретното заболяване/състояние и извършената методика. Заключение на експерта е оспорено от ответника като повърхностно и незадълбочено, но не е направено друго доказателствено искане, доколкото основния правен спор между страните касае квалификацията на медицинските специалисти, извършвали задължителната основна процедура с код по МКБ 37.34 на КП21. В съдебно заседание ВЛ е поправило при обясненията си допуснатите от него грешки по отношение на професионалната квалификация на медицинските специалисти, извършвали задължителната основна процедура.

По делото са представени копия на проверените 94 ИЗ, с придружаващите ги документи, както и доказателства за професионалната квалификация и образователните степени на проф. И. П., д-р М. П. и проф. Л. А., както и на д-р М. А., д-р И. Д., д-р З. С., д-р Я. С., доц. д-р Н. И. З.. Освен това са представени сключените с НЗОК договори, инструкции и вътрешни правилници на болничното заведение.

Видно от представените доказателства, лечебното заведение разполага със специалист по инвазивна кардиология под № 1 от Приложение № 1 към допълнително споразумение № 9 от договора за болнична помощ - проф. д-р И. П. и специалист по инвазивна електрофизиология под № 10 - д-р М. П.. Освен това е разполагало и с необходимия брой специалисти за сключване на договор за предоставяне на болнична помощ за заболяванията по КП21.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от лица, които имат правен интерес от оспорването, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорената Покана е издадена в производство по осъществяване на функции, залежали в контролните правомощия на СЗОК, от надлежно оправомощен

административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно чл.76а от ЗЗО.

На второ място, оспореният акт е издаден в предписаната от закона писмена форма, но при липсата на съществени негови реквизити. Макар формално да се съдържат правни и фактически основания за издаването му, при внимателен прочит става ясно, че всъщност освен изброените и проверени 94 ИЗ не се съдържат никакви фактически констатации за нарушения. Нито в него, нито в протокола от извършената проверка. А като правни основания са изброени правни норми с множество възможности, от които провереното лице не би могло да направи извод какви точно са констатираните нарушения.

Посочването на конкретни нарушения има едва в производството по разглеждане на възражения от постоянно действащата комисия към СЗОК. Излагането на подобни съображения едва в контролното производство е недопустимо.

В Писмената покана административният орган бланкетно посочва правни норми като основание за възстановяване на платени суми, без всякакво изложение на фактически основания: „При извършените медицински дейности не са спазени изискванията на чл.260, ал. 1, т. 6 и т. 10, чл.265, т.17, чл.20, ал.2 и чл.280, ал. 1, във връзка с чл.345, ал. 1, т. 1, чл. 3516 във връзка с чл. 345, ст. 1, т. 4 от НРД за МД за 2018 г. и Договор № РД-НС-01-1-2 от 27.12.2018 г.“ По-конкретно в Протокола е посочено, че стойностите на проверените истории на заболяването на здравноосигурени лица по КП 21 следва да бъдат удържани като неоснователно получена сума на основание на чл. 378 и чл. 396 от НРД за МД 2018 г. Докато чл. 396 от НРД за МД 2018 регламентира самата процедура, то чл. 378 предвижда основанията за удържане/възстановяване на неоснователно платени суми.

Текстът на чл. 378 предвижда следните хипотези (1) При отчетена и заплатена КП, АПр и КПр, когато не е изпълнен диагностично-лечебният алгоритъм, липсват индикации за хоспитализация, както и при неизпълнени критерии за дехоспитализация, директорът на РЗОК удържа неоснователно платените суми. (2)

Директорът на РЗОК удържа неоснователно платените суми също при: 1. незавършена КП, доказано при последващ контрол; 2. несъответствие между договорената по вид и обем и оказаната медицинска помощ. (3) Директорът на РЗОК не заплаща отчетените случаи при неспазване на изискванията за непрекъснатост на болничните грижи - отсъствие на пациента при междинен одит.“

В оспореният акт не е посочено коя от трите алинеи съставлява правно основание за претендиране на процесните суми, нито коя от хипотезите, предвидени във всяка от тях е налице, за да бъде приложена дадената правна норма.

Дори привръзката, която е направена с членове чл.260, ал. 1, т. 6 и т. 10, чл.265, т.17, чл.20, ал.2 и чл.280, ал. 1 от НРД за 2018г. не може да даде информация на провереното лице или на съда в какво точно се състои неизпълнението на законовите разпоредби, за да бъде поискано връщане на заплатените от НЗОК суми като неоснователно получени, доколкото тези правни норми коментират изискванията, на които следва да отговаря лечебното заведение, за да бъде страна по договор с НЗОК.

Ето защо, като не са изложени никакви фактически констатации, които да кореспондират с правните основания, изложени в акта, всъщност не са изпълнени основните изисквания за неговата форма, съобразно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

На трето място, при издаването на оспорения акт не е допуснато съществено

нарушение на административно процесуалните правила, което да представлява самостоятелно основание за неговата отмяна.

Административното производство се е развило съобразно процедурата, описана в ЗЗО. Започнало е с издадени заповеди за извършване на проверката - Заповед №РД-25-71/03.05.2019 за проверка на [фирма] и Заповед № РД-18-689/07.05.2019 г. на директора на СЗОК за извършване на проверка.

От направената на място проверка е съставен протокол № РД-18-689-1/04.06.2019г. и Протокол за неоснователно получени суми за извършване на контрол по изпълнението на договорите с изпълнители на болнична медицинска помощ № РД-18-689-2/04.06.2019г., след което на лицата е дадена възможност да направят възраженията си пред постоянната комисия пред СЗОК. След произнасяне на комисията и неприемането на възражението е издадена и оспорената в настоящото производство Писмена покана относно възстановяване на суми, получени без правно основание, изх. № 29-02-65 от 27.06.2019 г. от директора на СЗОК.

Липсват възражения и от страна на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения.

На четвърто място, съдът намира, че са нарушени и материално правните изисквания на закона.

Лечебното заведение има подписани 3 броя договори с НЗОК - Договор № 22-4841/2018 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и Допълнително споразумение № 9 към него; - Договор № 22-7002/2018 г. за оказване на болнична помощ по амбулаторни процедури и Допълнително споразумение № 9 към него и - Договор № 22-7003/2018 г. за оказване на болнична помощ по клинични процедури и Допълнително споразумение № 3 към него.

При сключването на тези договори, на НЗОК са предоставени необходимите документи на лекарите, работещи при жалбоподателя, които да послужат за проверка на тяхната професионална квалификация. Не се твърди, че има текучество или подменен медицински персонал. Следователно, със сключването на съответните договори за лекарите в съответните направления е признато, че имат специалност отговаряща на съответните нормативни изисквания и приложими медицински стандарти.

Видно от представените по делото доказателства, в болницата е имало достатъчно лекари със съответната професионална квалификация, така щото да бъде одобрено извършването на специализирани дейност, включително по процесната КП21.

Нормите на чл. 260, ал. 1, т. 5 и т. 10 от НРД за 2018 г. гласят, че страна по договор с НЗОК за оказване на БМП по КП, АПр и КПр може да бъде лечебно заведение по чл. 15, което отговаря на общите условия по чл. 20, ал. 1, т. 1, букви "а", "б" и "в", както и на следните специални условия: т. 5. (изм. – ДВ, бр. 34 от 2018 г., в сила от 1.04.2018 г.) в лечебното заведение работят съответни специалисти с придобити специалности, посочени в приложения № 17а, 18а и 19а на съответните КП, АПр и КПр, за които то кандидатства и т. 10 наличие на свидетелство за професионална квалификация на специалиста, издадено и подписано от ректора на висше медицинско училище или началника на В. академия, или документ/и, удостоверяващ/и не по-малко от определен брой извършени процедури от специалиста, съгласно изискванията на съответните КП, АПр и КПр. В настоящия случай необходимите документи са представени при сключване на договорите и лечебното заведение е получило възможността да стане страна по тях. Видно е, че НРД дава възможност да бъдат

представени алтернативно или свидетелство, или доказателство за определен брой процедури /като само по отношение на техния брой препраща към съответната КП/.

Що се отнася до медицинския стандарт по „Кардиология“ (същият е утвърден с Наредба № 2 от 25.01.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Кардиология“, отм. с Решение № 149 от 9.01.2017 г. на ВАС, Обн. бр. 38 от 12.05.2017 г. – има действие за напред). Към датата на сключване на договора за болнична помощ по клинични пътеки, респективно допълнителното споразумение за продължаването му, както и към момента на издаване на Поканата, не е съществувала правна норма, която да регламентира изискване за изрично определена компетентност и квалификация на специалистите.

Съдът възприема аргументите на жалбоподателя, че изискванията по КП № 21, включени в Приложение № 17 към НРД за МД за 2018 г., раздел I „Условия за сключване на договор и за изпълнение на клиничната пътека“, а именно „Клиничната пътека да се изпълнява в клиника/отделение от обхвата на медицинската специалност „Кардиология“, осъществявана на трето ниво на компетентност, съгласно медицински стандарт „Кардиология“, както и „Изискванията за наличие на задължителни звена, апаратура и специалисти са в съответствие с медицински стандарт „Кардиология“ препраща към несъществуваща система от правни норми и към лишен от правно действие нормативен акт. На основание чл. 195, ал. 1 АПК Наредбата за медицинския стандарт като нормативен административен акт се смята за отменена от деня на влизането в сила на горесцитираното решение на ВАС и отмяната има действие спрямо всички. Поради това разписаните за КП № 21 изисквания сами по себе си не са условие за сключване на договор за съответната пътека, нито се считат за основание за прекратяването му, а още по-малко като основание за възстановяване на платени суми за предоставени медицински услуги по завършени пътеки в полза на здравноосигурени лица.

Несъобразявайки се с това ответникът е извършил нарушение на чл. 142, ал. 1 АПК, който изисква административният акт да съответства с материалния закон към момента на издаването му. Приложението на разпоредбата е безпротиворечиво прието в съдебната практика (в този смисъл - Решение № 7251/03.06.2009 г. по адм. д. № 1911/2009 г. на ВАС, Решение № 4679/03.04.3013 г. по адм. д. № 849/2013 г. на ВАС).

По изложените доводи, съдът, в решаващия си състав приема, че процесният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуално правните изисквания за това, но не в предвидената от закона форма /липсват мотиви/ и при неспазване на материалноправните разпоредби на ЗЗО, НРД 2018г. и АПК, поради което жалбата срещу нея следва да бъде уважена като основателна.

При този изход на делото и при отправено искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, намира, че следва да уважи искането в пълния му обем, съгласно представения по делото списък за разноските, които са доказани /3074 лв. венсени за държавна такса и възнаграждение на ВЛ/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 30 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмена покана относно възстановяване на суми, получени без правно основание, изх. № 29-02-65 от 27.06.2019 г., издадена от директора на СЗОК по жалба на „А. С. К. УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1407, район „Л.“, [улица].

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати на жалбоподателите „А. С. К. УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1407, район „Л.“, [улица] сумата от 3074 /три хиляди и седемдесет и четири/ лв., представляващи направените от тях разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на прелист по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: